

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111234214
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4111234214.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: ESSOX SK s. r.o., so sídlom Bratislava, Cesta na Senec 2/A, IČO: 35 978 881, zast. advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., v mene ktorej koná Mgr. Peter Šuba, advokát, proti odporcovi: B. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., B. XX/XX, zast. opatrovníkom Mesto Nitra, Štefánikova tr. 60, o zaplatenie sumy 446,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 25. 04. 2012 č. k. 10C/221/2011-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 90,93 eura s úrokom z omeškania 9 % zo sumy 90,93 eura od 13. 09. 2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania s odkazom na ust. § 142 ods. 2 OSP nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. §1, § 2 písm. a), § 4 ods. 1, 2 zák. č. 285/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení splatnom v čase vzniku právneho úkonu, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1-5 Občianskeho zákonníka. Vychádzal z toho, že účastníci konania dňa 13. 05. 2009 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 1.260,58 eura na nákup vodného filtra. Úver sa zaviazal splácať v 36-tich mesačných splátkach po 46,27 eura. Cena úveru bola 405,14 eura. Odporca úver riadne nesplácal a ku dňu 13. 05. 2009 dlhoval navrhovateľovi sumu 1.260,58 eura. Dňa 29. 11. 2010 navrhovateľ od zmluvy odstúpil. Ku dňu odstúpenia od zmluvy mal dlh vo výške 919,61 eura a pozostával z dlžných splátok splatných do dňa predčasnej splatnosti, vrátane úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty 150,01 eura, nesplatennej časti istiny splatnej ku dňu skončenia zmluvy 719,25 eura a poplatku za odstúpenie od zmluvy 50,35 eura. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že podmienky poskytnutia úveru, pokiaľ išlo o cenu úveru, boli v poriadku, zmluva obsahovala formálne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. a cena RPMN bola dohodnutá vo výške 20,86 eura. Celková suma úveru a istiny bola 1.665,72 eura (istina 1.260,57 a cena úveru 405,14 eura). Odporca zaplatil na úhradách sumu 828,68 eura. Súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal rozdiel medzi výškou pohľadávky ku dňu odstúpenia od zmluvy a platbami realizovanými odporcom v sume 90,93 eura (919,61-828,68), nepriznal mu províziu 14,40 eura majúca za to, že pohľadávku vymáhal mimosúdne a poplatok nebol dohodnutý v spotrebiteľskej zmluve, preto nie je v súlade s dobrými mravmi. K istine 90,93 eura súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania 9 % ročne od 13. 09. 2011 do zaplatenia, pričom konštatoval, že suma 446,30 eura podľa podkladov navrhovateľa predstavovala úrok z omeškania, ale neuviedol spôsob tohto výpočtu. V Sadzobníku upravený úrok z omeškania 0,1 % denne z dlžnej sumy súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto neplatnú. Okrem toho nebol dohodnutý v úverovej zmluve, ale je súčasťou Obchodných podmienok, ktoré sú na predtlačenej tlačive uvedené drobným, nečitateľným písmom a koncipované pre veľký počet spotrebiteľov a teda nebol dohodnutý individuálne a odporca nemal možnosť ich zmeniť. Od účinnosti odstúpenia od zmluvy priznal preto navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania. Navrhovateľovi nepriznal

ani úrok z jednotlivých splátok v sume 828,68 eura, nakoľko nepreukázal, kedy a v akej výške mali byť jednotlivé sumy pripisované na účet navrhovateľa.

Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že žalobou si uplatňoval zaplatenie sumy 446,30 eura, ktorú mu odporca dlhuje z titulu zmluvy o úvere, ktorou mu poskytol úver vo výške 1.260,58 eura. Odporca nedodrжал podmienky splácania úveru, dostal sa do omeškania, preto odstúpil od zmluvy a vyzval ho na uhradenie sumy 919,61 eura, pozostávajúcej z dlžných mesačných splátok, vrátane úroku z omeškania a zmluvnej pokuty, nesplatennej časti istiny splatnej ku dňu skončenia zmluvy a poplatku za odstúpenie od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy si odporca neprevzal, zásielka sa vrátila ako nedoručená dňa 22. 12. 2010. Ustúpil od vymáhania sankcií, poplatkov a úrokov a podanou žalobou sa domáha iba rozdielu sumy poskytnutej úverom 1.260,58 eura po odpočítaní všetkých platieb odporcu, ktoré boli vo výške 814,28 eura, čiže zaplatenia 512,31 eura. Žalobným návrhom si neuplatňoval sumu, ktorú vyčíslil ku dňu odstúpenia od zmluvy, pretože v tom čase nemal vedomosť o absencii ročnej úrokovej sadzby, preto predmetom žaloby bola suma poskytnutá úverom po odpočítaní platieb vykonaných odporcom.

Opatrovník odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu ponechal rozhodnutie na úvahe súdu.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa od odporcu domáhal zaplatenia sumy 446,30 eura s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 446,30 eura od 02. 01. 2011 do 11. 01. 2011, zo sumy 396,30 eura od 12. 01. 2011 do 18. 04. 2011, zo sumy 371,70 eura od 19. 04. 2011 do 25. 05. 2011, zo sumy 330,70 eura od 26. 05. 2011 do 12. 09. 2011 a zo sumy 315,70 eura od 13. 09. 2011 do zaplatenia. Súd prvého stupňa po zistení, že odporca z poskytnutého úveru 1.665,70 eura uhradil navrhovateľovi sumu 828,68 eura, zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 90,93 eura, ktorá tvorí rozdiel medzi nedoplatkom odporcu ku dňu odstúpenia od zmluvy k 29. 11. 2010 v sume 919,61 eura a úhradami. Vo zvyšku žalobu zamietol konštatujúc, že žalovaná suma 446,30 eura predstavuje úrok z omeškania, ktorý podľa Obchodných podmienok a Sadzobníka bol dohodnutý vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy. Takto dohodnutý úrok súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a z toho dôvodu neplatnú. Pokiaľ ide o úrok z jednotlivých splátok sumy 828,68 eura, tento navrhovateľovi nepriznal z dôvodu, že nepreukázal, kedy a v akej výške mali byť jednotlivé sumy tvoriace sumu 828,68 eura pripisované na účet navrhovateľa. V závere konštatoval, že zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých dodávateľ predpokladá, že unikajú z pozornosti spotrebiteľa, sú v rozpore s dobrými mravmi a nemožno im priznať právnu ochranu. Navrhovateľ nesúhlasil s rozsudkom súdu prvého stupňa, pričom tvrdil, že žalobou uplatnil rozdiel medzi sumou poskytnutou na základe zmluvy o úvere vo výške 1.260,58 eura a plátbami žalovanými u odporcu vo výške 814,28 eura.

Odvolateľ v odvolaní namieta, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) OSP.

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd však zistil výskyt namietanej vady v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP a to z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, čo má za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Vady konania vymedzené v zhora citovaných častiach ustanovení O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Ústavný súd podľa konštantnej judikatúry (pozri IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu (I. ÚS 241/07).

V danej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa vychádzal z toho, že zmluva o úvere, resp. podmienky poskytnutia úveru boli, pokiaľ išlo o cenu úveru, ktorej zodpovedal aj súčet dojednaných mesačných splátok, v poriadku a navrhovateľovi priznal rozdiel medzi výškou pohľadávky ku dňu odstúpenia od zmluvy 919,61 eura a úhradami realizovanými odporcom v sume 828,68 eura, teda v sume 90,93 eura. Navrhovateľ v tomto konaní uplatňoval zaplatenie sumy 446,30 eura, ktorá pozostávala z dlžných mesačných splátok 150,01 eura, vrátane úrokov z omeškania a zmluvných pokút, z nesplatenej časti istiny splatnej ku dňu skončenia zmluvy o úvere v sume 719,25 eura a poplatku za odstúpenie od zmluvy vo výške 50,35 eura. Táto pohľadávka mala podľa navrhovateľa vzniknúť ku dňu odstúpenia od zmluvy dňa 29. 11. 2009. Odporca celkovo uhradil sumu 828,68 eura, preto žaluje neuhradený rozdiel v sume 446,30 eur. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že zmluva o úvere bola v poriadku, teda ju považoval za platnú, napriek tomu navrhovateľovi priznal iba neuhradený rozdiel uvedený vyššie, majúci za to, že úrok z omeškania 0,1 % denne dohodnutý v Obchodných podmienkach a Sadzobníku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatný. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je možné zistiť, prečo súd prvého stupňa na jednej strane priznal navrhovateľovi sumu 90,93 eura a ako dospel k tomu, že predstavuje rozdiel pohľadávky ku dňu odstúpenia od zmluvy, keď na druhej strane považoval za neplatné ostatné, vyššie uvedené dojednania, pričom navrhovateľ do celkovej dlžnej čiastky započítal aj nároky, súdom prvého stupňa považované za neplatné. Suma 919,61 eura totiž pozostáva aj z úrokov z omeškania (a zmluvných pokút), ktoré však súd prvého stupňa považoval za neprijateľné. Takýto záver súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný a navyše zmätočný, a preto nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

Z hľadiska skutkového stavu v posudzovanej veci niet sporu o tom, že účastníci konania dňa 13. 05. 2009 uzatvorili zmluvu o úvere, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi úver v celkovej sume 1.665,72 eura, ktorý pozostáva z úveru 1.260,58 eura a ceny úveru 405,14 eura. Úver bol poskytnutý na nákup vodného filtra a mal byť splácaný v 36-tich splátkach po 46,27 eura. Odporca nedodržiaval dohodnuté podmienky zmluvy týkajúce sa splátok, a preto navrhovateľ listom zo dňa 29. 11. 2010 od zmluvy odstúpil. Podľa výčíslenia v odstúpení od zmluvy celková dlžná suma predstavovala 919,61 eura. Navrhovateľ podanou žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 446,30 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne tvrdiac, že žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi jeho pohľadávkou a úhradami realizovanými odporcom vo výške 828,68 eura, zníženú o sumu 14,40 eura, započítanú na provízie navrhovateľa.

V danom prípade si navrhovateľ uplatňoval právo na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere v nadväznosti na odstúpenie od zmluvy dňa 19. 11. 2010. Súd prvého stupňa sa právnym úkonom odstúpenia od zmluvy nezaoberal a nezisťoval, aké nároky v súvislosti s odstúpením od zmluvy navrhovateľovi prináležia. V zmysle § 48 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť len, ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Súd prvého stupňa neskúmal obsah

dohody medzi účastníkmi konania týkajúci sa odstúpenia od zmluvy a jej následkov. V prípade, že medzi účastníkmi konania bola dohodnutá možnosť odstúpenia od zmluvy, právne vzťahy sa spravujú dohodou. Vo všeobecnosti odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Právnym následkom odstúpenia od zmluvy môže byť zrušenie zmluvy od začiatku, kedy sú účastníci povinní vrátiť si vzájomné plnenia. Ak je medzi účastníkmi dohoda týkajúca sa odstúpenia od zmluvy, platia zmluvné dojednania o následkoch odstúpenia od zmluvy. V spise sa nachádzajú Obchodné podmienky zmluvy o úvere a zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní úverovej karty, ktoré sú vo fotokópii a nie je z nich možné zistiť, či si účastníci konania dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy.

Bude preto potrebné, aby súd prvého stupňa v ďalšom konaní zadovážil do spisu riadne obchodné podmienky zmluvy o úvere a zistil, aké bolo dojednanie o možnosti odstúpiť od zmluvy, tieto vyhodnotiť v zmysle vyššie popísaného právneho názoru. Pokiaľ súd prvého stupňa zistí, že navrhovateľ od zmluvy o úvere uzatvorenej s odporcom odstúpil platne, bude úlohou súdu prvého stupňa ďalej posúdiť, aké nároky navrhovateľovi prináležia. Pokiaľ bude toho názoru, že niektoré dojednania zmluvy, týkajúce sa či už úrokov z omeškania, úroku, poplatkov za odstúpenie od zmluvy, prípadne iných nárokov, sú v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné, a teda neplatné, vypořada sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami odôvodňujúcimi záver o ich neprijateľnosti, pričom myšlienkový postup uvedie v odôvodnení nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

Súd prvého stupňa zamietajúci výrok rozhodnutia nezdôvodnil čo do jeho základu a rozsahu teda, aké nároky a v akých sumách návrh zamietol. Uviedol iba toľko, že navrhovateľovi priznal rozdiel medzi jeho pohľadávkou ku dňu odstúpenia od zmluvy a úhradami zaplatenými navrhovateľovi. Tento záver však nevyplýva zo spisu a ani zo žaloby nie je zrejmé, z akého dôvodu navrhovateľ sa domáha zaplata sumy 446,30 eura tvrdiac, že ku dňu odstúpenia od zmluvy mal pohľadávku 919,61 eura a odporca mu zaplatil sumu 828,68 eura, bude potrebné zistiť, čo predstavuje navrhovateľom vyčíslená žalovaná suma 446,30 eura a túto posúdiť v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu uvedeného vyššie v súlade s právnou úpravou týkajúcich sa spotrebiteľských vzťahov. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvého stupňa, že v prípade zistenia, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy a je bez návrhu, vysloviť jej neprijateľnosť (§ 153 ods. 3 OSP). Neprijateľnosť tejto podmienky uvedie výslovne do výroku rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd sa dopustil procesného pochybenia, nakoľko zdôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP, pretože je nedostatočné a nevenuje sa celému uplatnenému nároku. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože takýmto postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu zákonom priznaných práv. Záverom odvolací súd len poznamenáva, že súd prvého stupňa rozpor s dobrými mravmi vyvodil výlučne zo všeobecných zmluvných podmienok bez konkretizácie podmienok, ktoré posúdil ako neprijateľné bez toho, aby uviedol, ktoré podmienky a z akého dôvodu považuje za neplatné a v čom spočíva rozpor s dobrými mravmi. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že navrhovateľ si uplatňoval úrok z jednotlivých splátok zo sumy 828,68 eura, keď zo spisu takýto nárok nevyplýva.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP) opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležité odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ust. § 157 ods. 2 OSP. Zároveň rozhodne i o trovách celého konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.